

SCRISOARE PASTORALA 2015

NASTEREA DOMNULUI SI DUMNEZEULUI SI MANTUITORULUI NOSTRU IISUS HRISTOS

“...toate cele scrise despre Mine în legea lui Moise, în profeți și în psalmi trebuie să se plinească.”

(Luca 24:44)

Iubiții mei fii duhovnicești: Preacucernic Cler, Preacuvioși Monahi, și Dreptmăritori Creștini ai de Dumnezeu păzitei noastre Episcopii,

*Har și Pace de la Dumnezeu Tatăl și Domnul nostru Iisus Hristos,
iar de la noi, arhieriești binecuvântări!*

Hristos se Naște! Măriți-L!

Iubiți Credincioși,

În această mare zi, prăznuim Nașterea Domnului Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, născut în Betleemul Iudeii, în Israelul de azi. Numim această sărbătoare, “ziua Sa de naștere,” o naștere, însă, neînțeleasă de cei din vremea aceea, dar binecunoscută de proorocii din vechime, de Moise, de David și de sfinții strămoși, care așteptau venirea lui Mesia. În timp ce întregul Israel își ducea viața de zi cu zi, acolo în iesle sărăcăcioasă, Emanuel – care se tâlcuiește, Dumnezeu este cu noi – se naște în mijlocul poporului, printre neamuri: evrei, romani, greci și chiar străini, în cetatea Betleemului. Dar atunci foarte puțini, cu adevărat, au fost cei care au auzit cântarea îngerilor care slăveau pe Dumnezeu și înconjurau locul unde Mesia a binevoit a se naște. Însă astăzi, milioane de oameni cântă și laudă nașterea lui Hristos, Emanuel.

Domnul Hristos, în a Sa lucrare pământească, a cuvântat din Legea lui Moise, a reamintit poporului profețiile despre de nașterea Sa și a cântat psalmii strămoșului David. Poporul cunoștea aceste scripturi ca de asemenea și ucenicii săi care au fost martori la lucrările Sale. Doar faptul că Scripturile aveau să se împlinescă în ziua cea rânduită, ei aceasta nu au putut imediat realiza. De aceea, mai tarziu, înainte de înălțarea Sa la ceruri, Hristos le spune “*toate cele scrise despre mine*” trebuie să se îplinească.

Sfântul Apostol Pavel mărturisește acest lucru spunând: “*în multe rânduri și-n multe feluri grăindu-le Dumnezeu odinioară părinților noștri prin profeți, în zilele acestea de pe urmă ne-a grăit nouă prin Fiul, pe Care L-a pus moștenitor a toate, prin Care și veacurile le-a făcut, fiind El strălucirea slavei Sale și chipul ființei Sale*” (Evrei 1:1-3).

Bine știm că, Dumnezeu, din iubirea sa pentru oameni, ne-a grăit mai întâi prin sfinții prooroci. Dar pentru a arăta în mod și mai direct această iubire pentru noi, la plinirea vremii, a trimis în lume pe Iisus Hristos, Fiul Său, pe care îl numim “Cuvântul Lui Dumnezeu.” Hristos ne grăiește totul de la Dumnezeu Tatăl, nu ca rob precum profeții, ci ca adevăratul și unul născut Fiul Său.

În Crez, mărturisim, “*cred...și într-unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul Născut, Care din Tatăl s-a născut mai înainte de toți vecii, Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat...S-a întrupat de la Duhul Sfânt și din Maria Fecioara și S-a făcut om.*” Sfântul Clement Romanul spunea: “*Oare nu avem numai Un singur Dumnezeu, Un Hristos și Un Duh Sfânt care s-a revărsat peste noi? Și oare nu este numai o chemare în Hristos?*” (Epistola către Corinteni, 46).

Acest personal “Cuvânt a lui Dumnezeu” care se numește Iisus Hristos, ne aduce nouă direct pe Dumnezeu Tatăl. Hristos, a doua persoană a Sfintei Treimi, este și a fost dintotdeauna cu

Tatăl de la început a adus toate într-o ființă și toate într-o veșnicie, *“fiind El strălucirea slavei Sale și chipul ființei Sale.”*

Acest sfânt praznic al creștinilor, sărbătoarea Nașterii Domnului și Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos în trup, are fundamente scripturistice, în legea lui Moise, a Profețiilor și în Psalmi. De aceea după Învierea Sa din morți, pentru 40 de zile a rămas pe pământ cu ucenicii Săi și *“le-a deschis mintea ca să-nțeleagă Scripturile”* (Luca 24:45) pentru ca în cele din urmă spuse ucenicilor Săi, Domnul a întărit cuvintele proorociilor de demult *“...toate cele scrise despre Mine în legea lui Moise, în profeți și în psalmi trebuie să se plinească”* (Luca 24:44).

Incepând de la Facere și până la Revelație, Sfintele Scripturi ne aduc aminte de nevoia pe care omenirea o are de un Mântuitor, de nevoia nașterii Mântuitorului, de nevoia reînținerii Mântuitorului, care este Hristos, Dumnezeu. Știm că naștera Domnului Hristos este întruparea Sa în lume, în timp și spațiu, din pântecul Fecioarei Maria în Betleemul Iudeii, și totodată știm și că Hristos a fost înainte de timp și de toate cele create. El însuși este împlinirea Legii și a Profețiilor și Psalmilor dar și a dorinței arzătoare a fiecărui suflet de a fi împreună cu Dumnezeu, *“fiind El strălucirea slavei Sale și chipul ființei Sale.”*

Sfântul Ioan Evanghelistul ne amintește despre Cuvântul Vieții: *“Ceea ce era de la început, ceea ce noi am auzit, ceea ce cu ochii noștri am văzut, ceea ce am privit și ceea ce mâinile noastre au pipăit despre Cuvântul Vieții – și viața sa a arătat, și noi am văzut-o și mărturisim, și vă vestim viața de veci care la Tatăl era și care nouă ni s’a arătat – (1 Ioan 1:1-2) “fiind El strălucirea slavei lui Dumnezeu și chipul ființei Sale.”*

Auzind și cuvintele Proorocului Isaia, ne dăm seama de nemăsurata dragoste a lui Dumnezeu pentru noi în făgăduința nașterii Mântuitorului, care avea să aducă nădejde întregii omeniri. Dumnezeu nu ne-a lăsat în întuneric din dragostea Sa: *“Poporul cel ce umbla în întuneric a văzut lumină mare” ... “Că Prunc ni S’a născut, Fiu, și ni S’a dat, a Cărui stăpânire Și-o poartă pe umăr; și numele Lui se cheamă: Înger-de-mare-sfat, Sfetnic minunat, Dumnezeu tare, biruitor, Domn păcii, ... Mare va fi stăpânirea Lui și păcii Lui nu-i va fi hotăr”* (Isaia 9:5-6). El însuși *“fiind El strălucirea slavei lui Dumnezeu și chipul ființei Sale.”*

Aceasta, înseamnă, iubiți credincioși, că nu numai în duh trebuie să mergem către Betleem să ne închinăm Lui, ci mai ales, să înțelegem că Dumnezeu a deschis ușile Raiului și ne-a primit pe toți la sine oriunde ne găsim noi, duși fiind acolo de Fiul Său, pruncul născut în peșteră și culcat în iesle. Mai precis, așa cum ne spune Sfântul Ioan Evanghelistul, *“că Viața care a fost nevăzută”* a devenit acum văzută prin pântecul Maicii, Preasfânta și Preacurata Născătoarea de Dumnezeu și pururea Fecioara Maria, fiind atins, văzut, auzit de oameni, *“fiind El strălucirea slavei lui Dumnezeu și chipul ființei Sale.”*

Incheiem aceste gânduri cu frumoasele cuvinte al condacului praznicului Nașterii Domnului, compus de Sfântul Roman Melodul, despre *“Cuvântul Vieții”*: *“Fecioara astăzi pe Cel mai presus de ființă naște și pământul peșteră Celui neapropiat aduce. Îngerii cu păstorii slavoslovesc și magii cu steaua călătoresc. Că pentru noi S-a născut prunc tânăr, Dumnezeu Cel mai înainte de veci.”* Cu adevărat Domnul și Dumnezeul și Mântuitorul nostru Iisus Hristos este strălucirea slavei lui Dumnezeu și chipul ființei Sale.

Hristos se naște! Mariți-L!

Cu doriri de sănătate, pace și într-o bună sporire,

+ Nathaniel

† NATHANIEL

Din Mila lui Dumnezeu și Voia Poporului,
Arhiepiscop de Detroit și al Episcopiei Ortodoxe Române din America
Biserica Ortodoxă în America